

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy B. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 lutego 2014 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzją w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych począwszy od daty powstania prawa;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 20 lutego 2014 r., odmówił ubezpieczonemu B. M. (M.) prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: z 2009r. Dz.U. nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15–etniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony B. M. domaga się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach uzasadniając, że przez wymagany okres 15 - lat wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A. Wskazał, że w okresie od 1.01.1975 r. do 31.12.1993 r. w czasie zatrudnienia w Fabryce (...) S.A. w T. na zajmowanych stanowiskach wykonywał pracę w

warunkach szczególnych i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury i wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków: J. M. oraz H. P..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony B. M. ur. (...), w dniu 20 grudnia 2013r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...) i na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, jednakże nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A.

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w okresie od 1.01.1975 r. do 31.12.1993 r. wykonywanej przez ubezpieczonego w szczególnych warunkach przy obsłudze urządzeń i narzędzi wibracyjnych lub udarowych – obsługa młota pneumatycznego na stanowisku ślusarza w czasie zatrudnienia w Fabryce (...) S.A.

w T., z uwagi na niezgodność stanowiska pracy z wykazem na, który powołuje się pracodawca w zaświadczeniu z dnia 10.01.2014 r.

Wobec powyższego ubezpieczony nie udowodnił wymaganego, co najmniej 15 - letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych i osobowych ubezpieczonego oraz jego zeznań i uznał, że odwołanie B. M. zasługuje na uwzględnienie – dowód: k. 17 i 48 akt sądowych.

Ponadto Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadków: J. M.

i H. P., które są spójne z zeznaniami ubezpieczonego, a zatem Sąd uznał je za wiarygodne i logiczne – dowód: k. 47 akt sądowych.

Sąd przeprowadził również dowód z akt emerytalnych świadka H. P., bezpośredniego przełożonego ubezpieczonego i uznał, że B. M. wykonywał w spornym okresie pracę w warunkach szczególnych na powierzonym mu stanowisku pracy.

Również zakład pracy w dniu 27 czerwca 2014 r. wydał ubezpieczonemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, w którym zaświadczył, że B. M. w okresie zatrudnienia od 1 stycznia 1975 r. do 31 grudnia 1993 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy obsłudze urządzeń i narzędzi wibracyjnych i udarowych, wymienione w wykazie A dziale XIV poz. 18 pkt. 5 (wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa

i (...) z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach) – dowód: k. 27 akt sądowych.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 sierpnia 2007r., sygn. akt I UK 62/07 wyraził pogląd, że prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227) przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia warunki określone w tym przepisie, niezależnie od tego, kiedy osiągnął wiek przewidziany w art. 32 tej ustawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2007r., sygn. akt I UK 62/07, OSNP 2008/17-18/269, lex 446010, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2008r., sygn. akt I PK 309/07, lex 497692).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 1 lipca 1975 r. do 31 grudnia 1993 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach.

Zdaniem Sądu praca ubezpieczonego B. M. w spornym okresie była pracą wymienioną w wykazie A załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego (Dz.U. z 1983 nr 8, poz.

43 ze zm.), określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie wykazało, że ubezpieczony B. M. spełnia wszystkie przesłanki określone w powołanych wyżej przepisach, pozwalające na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątpienia przed dniem 1 stycznia 1999r., co najmniej przez okres 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach pozostałe warunki wynikające z treści art. 184 w związku z 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) są niesporne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

O kosztach Sąd orzekł z mocy art. 98 k.p.c.

SSO Maria Gawlik